

Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ Ἐσχατολογικὲς Ἀνησυχίες

**Ἡ πρόσφατος
πληθωρικὴ «Ἀντι-χριστολογία»
καὶ οἱ ἐπικίνδυνες παρενέργειές της**

*Προτάσεις θεραπείας
τῆς ἐσχατολογικῆς
χαραγματο-φοβίας καὶ ἀριθμο-φοβίας*

— 0 —

ὑπόμνημα
τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς
πρὸς τὴν
Ἱερὰν Σύνοδον τῶν Ἐνισταμένων

Ὀκτώβριος 2010

Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ Ἐσχατολογικὲς Ἀνησυχίες

Ἔργασία Α'

Περιεχόμενα

● Ἀπολυτίκιον καὶ Ἱερὰ Εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου	4
● Εἰσαγωγικὲς Σκέψεις	5
● Εὐχὴ Ἰκετήριος	8
Α' Ἡ πρόσφατος Ἀντι-χριστολογία καὶ ἡ συμπτωματολογία της	9
■ A₁ Ἀντι-χριστολογία καὶ Ἀντι-χριστολόγοι	11
■ A₂ Ἀντι-χριστολογικὴ παθολογία	12
Β' Ἐσχατολογία τῶν Ἀμερικανῶν Χιλιαστῶν	13
■ B₁ Ἄκριτος εἰσαγωγή καὶ τραγικὰ ἀποτελέσματα	15
■ B₂ Βήματα ἀπεξαρτήσεως	16
Γ' Ἱερὰ Ἀποκάλυψις καὶ «Χάραγμα»	17
■ Γ₁ Δὲν ἔχει ἀκόμη «ἀποκαλυφθῆ» ὁ «Ἀντίχριστος»	19
■ Γ₂ «Ἐξάλειψον τὰ χεράγματα»	22
■ Γ₃ Διαδικασία ἐπιβολῆς τοῦ «Χεράγματος»	23
■ Γ₄ Συμβολικὸ «Χάραγμα» καὶ πνευματικὴ διαδικασία	25
■ Γ₅ Ἡ «Σφραγὶς τοῦ Ἄρνιου» καὶ τὸ «Χάραγμα»	31
■ Γ₆ Ὁ ἀριθμὸς 666 εἶναι οὐδέτερος	34
■ Γ₇ Ὁ ἀριθμὸς 666 δὲν εἶναι τὸ σύμβολο τοῦ Ἀντιχρίστου	37
■ Γ₈ Ἡ ἀπομυθοποίησις τοῦ ἀριθμοῦ 666	39
■ Γ₉ Ὁ ἀριθμὸς 666 δὲν εἶναι καὶ δὲν λειτουργεῖ ὡς «προ-Χάραγμα»	48
■ Γ₁₀ Μήνυμα Οἰκοδομῆς, Παραμυθίας καὶ Ἐλπίδος	54
■ Γ₁₁ Προσπάθεια «ἐκκλησιαστικῆς ἀναγνώσεως»	63
◆ Βιβλιογραφικὴ Διευκρίνισις	68

Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τῆς Μεταστάσεως
τοῦ Ἁγίου καὶ Ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ,
Παρθένου, Ἐπιστηθίου καὶ Ἠγαπημένου Φίλου τοῦ Κυρίου

Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου

26ῆ Σεπτεμβρίου

Ἀπολυτίκιον ἕτερον *

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τοῦ Διδασκάλου Σου
τῷ στήθει ἔπεσες,
ἐξ οὗ ἀπήντησας
Φῶς τὸ τῆς Χάριτος,
τῶν θεολόγων γεγονῶς
τὸ πρότυπον, Ἰωάννη·
Σάρκωσιν ἐκήρυξας
τὴν τοῦ Λόγου, μακάριε,
Φῶς δὲ τὸ Τρισήλιον
συγγραφαῖς Σου ἐξέχεας·
καὶ νῦν φωταγωγεῖς
τοὺς βοῶντας·
χαίροις ὁ μύστης τῶν ἀρρήτων!

(*) Ποίημα Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς (18.12.2005).

Εισαγωγικὲς Σκέψεις

1. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1995, μέσῳ *Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς*, παρακολουθεῖ καὶ μελετᾷ ἐπισταμένως τὴν σύγχρονό μας πληθωρικὴ *Ἀντιχριστολογία* καὶ τὴς ἐπικίνδυνες παρενέργειές της, καρπὸς δὲ τῆς μελέτης αὐτῆς εἶναι ἓνα ἐμπεριστατωμένο *ὑπόμνημα* ἑβδομήντα περίπου σελίδων, τὸ ὁποῖο ἐνεκρίθη μὲν συνοδικῶς κατὰ τὸ ἔτος 2000, ἀλλὰ δὲν ἐκρίθη σκόπιμον νὰ δημοσιευθῇ ἀμέσως, ἐν ἀναμονῇ ὠριμωτέρων συνθηκῶν.

2. Ὑποβάλλοντες τώρα στὴν κρίσι τῆς *Ἐκκλησιαστικῆς Συνειδήσεως* τὸ *ὑπόμνημα* αὐτό, θεωροῦμε ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο νὰ προβοῦμε σὲ μερικὲς *Εἰσαγωγικὲς Σκέψεις*, προκειμένου

- **ἀφ' ἑνὸς μὲν** νὰ διευκρινισθοῦν τὰ αἷτια τῆς σχετικῆς μεγάλης καθυστερήσεως τῶν πορισμάτων μας,

- **ἀφ' ἑτέρου δὲ** νὰ συνειδητοποιηθῇ πληρέστερα ἡ σοβαρότης τοῦ ζητήματος τῶν συγχρόνων *Ἐσχατολογικῶν Ἀνησυχιῶν* καὶ ὁ ἄμεσος κίνδυνος νὰ ἀλλοιωθῇ ἡ γνησία *Ὁρθόδοξος Ἐσχατολογία* ἐὰν τυχὸν γίνῃ δεκτὴ ἡ βᾶσις καὶ ἡ νοοτροπία αὐτῶν τῶν *Ἀνησυχιῶν*.

3. Ἐν πρώτοις λοιπὸν, διευκρινίζομε σχετικὰ μὲ τὴν καθυστέρησι, ὅτι ἡ πρωταρχικὴ ὁδηγία πρὸς τὴν *Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ* ἀφοροῦσε τὴν διερεύνησι τῆς φημολογουμένης σχέσεως *Γραμμωτῶν Κωδίκων* καὶ «666», διότι τὰ ὑπὸ ἐκδοσιν νέα δελτία πολιτικῶν ταυτοτήτων θὰ ἔφεραν ἐπ' αὐτῶν *Γραμμωτοὺς Κώδικες*.

α. Τὸ θέμα ὁμως αὐτό, δηλαδὴ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τοῦ «666» στοὺς *Γραμμωτοὺς Κώδικες*, ὡς καθαρὰ τεχνολογικό, ἦταν πολὺ εὐκόλο νὰ διαλευκανθῇ βᾶσει τῶν ἐπιστημονικῶν προδιαγραφῶν κατασκευῆς καὶ λειτουργίας τῶν *Γραμμωτῶν Κωδίκων*: εὐλόγως λοιπὸν θὰ ἀνεμένετο, ὅτι ἡ διακήρυξις τῆς ἀληθείας, ὅτι οἱ *Γραμμωτοὶ Κώδικες* δὲν ἔχουν καμμίαν ἀπολύτως σχέσι μὲ τὸ «666», θὰ προξενοῦσε αἴσθημα ἀνακουφίσεως στοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπομένως ἐκτόνωσι τῆς ἐντάσεως καὶ ἀγωνίας των.

β. Παρὰ ταῦτα, ἡ ἔρευνα μᾶς ἐβοήθησε νὰ συνειδητοποιήσωμε πολὺ σύντομα, ὅτι ἡ ἀνησυχία τῶν εὐσεβῶν δὲν ἀφοροῦσε ἀπο-

κλειστικὰ καὶ μόνο τὴν σχέσι τῶν *Γραμμωτῶν Κωδίκων* (καὶ εὐρύτερα τῶν ταυτοτήτων) μὲ τὸ «666», ἀλλὰ ὅτι αὐτὸ τὸ ζήτημα ἦταν ἀπλῶς καὶ μόνο τὸ **κέντρο**, περίξ τοῦ ὁποίου περιστρέφετο μία σειρὰ συναφῶν προβλημάτων καὶ ἀνησυχιῶν· ἂν αὐτὰ δὲν ἀντεμετωπιζόντο συνολικὰ καὶ δὲν ἐδίδετο μία ἀπὸ κοινοῦ ἀπάντησις, δὲν θὰ ἐβοηθούσαμε οὐσιαστικὰ τὸ Ποίμνιό μας νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν σύγχυσι ποὺ ἔχει περιέλθει, ἀλλὰ καὶ νὰ προστατευθῇ ἀπὸ μελλοντικὲς παρόμοιες καταστάσεις.

γ. Ἐπίσης, ἓνας ἄλλος σοβαρώτατος παράγων ἐπιβραδύνσεως τῆς ἐργασίας μας ἦταν ὅτι, προϊόντος τοῦ χρόνου, τὰ συναφῆ αὐτὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἔχρηζον μιᾶς ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετωπίσεως, ἐπολλαπλασιάζοντο ταχέως καὶ συνεχῶς, περαιτέρω δὲ περιεπλέκοντο τόσο πολὺ μέσῳ αὐθαιρέτων διεργασιῶν οὕτως, ὥστε νὰ διανοίγονται διαρκῶς καὶ νέοι ὀρίζοντες ἐρεῦνης καὶ ἐμβραθύνσεως, στὴν προσπάθεια γιὰ μία πληρέστερη ἐνημέρωσι καὶ κατανόησι τοῦ ὄντως πρωτοφανοῦς, πολυπλεύρου καὶ πολυσυνθέτου αὐτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ κοινωνικοῦ φαινομένου.

4. Ἐν συνεχείᾳ, καὶ ὡς ἀπόρροια τῶν ἀνωτέρω, μὲ πραγματικὴ ἐν Χριστῷ ἀγωνία καὶ προσπίπτοντες προσευχητικὰ στὴν ὁδηγητικὴ χάρι τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, ἦλθαμε ἀντιμέτωποι μὲ τὴν μεγάλην σοβαρότητα τῶν συγχρόνων *Ἐσχατολογικῶν Ἀνησυχιῶν* καὶ μὲ τοὺς σωτηριολογικοὺς κινδύνους ποὺ συνεπάγεται ἡ ἄκριτος ἀποδοχὴ ὅλων τῶν παρερμηνειῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων τῶν ἐξω-ἐκκλησιαστικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα διεγείρουν αὐτὲς τὴς *Ἀνησυχίες*.

α. Ἡ ἔρευνά μας ἔχει πλήρως ἀποσαφηνίσει, ὅτι ἡ Ἀγιωτάτη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας διέρχεται, ὕστερα ἀπὸ δύο χιλιετίες ζωῆς, τὴν περίοδο τοῦ λεγομένου **Τρίτου Ἐσχατολογικοῦ Κύματος**, τὸ ὁποῖο ἔφερε μὲ ἰδιαίτερη ἔντασι στὴν ἐπιφάνεια τὴν πολυμερῆ κρίσι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος καὶ τὴν ὀδυνηρὰ διαπίστωσι, ὅτι ἔχουν ἀπολεσθῇ ἢ τείνουν νὰ ἀπολεσθοῦν τὰ χαρισματικὰ ἐκεῖνα

κριτήρια που θα ικάνωναν Αυτό να διαγνώση ὀρθῶς καὶ νὰ ἀντιμετωπίση ἐπιτυχῶς τὶς προκλήσεις τῆς ἱστορίας.

β. Διευκρινίζομε, ὅτι ἡ περίοδος τοῦ λεγομένου **Πρώτου Ἐσχατολογικοῦ Κύματος** καλύπτει τοὺς τρεῖς πρώτους αἰῶνες τοῦ Χριστιανισμοῦ: τότε οἱ ἱστορικὲς προκλήσεις (ἐντασις τῶν διωγμῶν, μέγας κίνδυνος ἐκ τῆς πολυαιρέσεως τοῦ πολύκλαδου Γνωστικισμοῦ, χαλάρωσις ἡθῶν τῶν Χριστιανῶν καὶ ἐκκοσμικεύσεις, ἀποδοχὴ μεσσιανικῶν ἀντιλήψεων ἐκ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ), συνέτειναν στὴν νόθευσι τῆς *Ὁρθοδόξου Ἐσχατολογίας*.

♦ Κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴν τὸ **Κεφάλαιον Κ'** τῆς 'Ι. Ἀποκαλύψεως ἐρμηνεύεται κατὰ γράμμα, ἢ *Χιλιετῆς Βασιλεία/Μεσοβασιλεία* ἀναμένεται ὡς λυτρωτικὴ λύσις καὶ ἐπιφανεῖς μορφαὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑποστηρίζουν τὸν *Χιλιασμὸ* ὡς θεμελιώδη διδασκαλία τῆς νέας Πίστεως (Ἅγιοι Παπίας, Ἰουστίνος, Εἰρηναῖος, Μεθόδιος, Ἰππόλυτος, Βικτωρίνος κ.ἄ.).

γ. Ἡ περίοδος τοῦ λεγομένου **Δευτέρου Ἐσχατολογικοῦ Κύματος** καλύπτει τοὺς ζοφεροὺς αἰῶνες τῆς Τουρκοκρατίας: τότε καὶ πάλι οἱ ἱστορικὲς προκλήσεις (κατάρρευσις τῆς Χριστιανικῆς Αὐτοκρατορίας, δουλεία, ἐξαθλίωσις, ἐξισλαμισμοί, ἐντονη παπικὴ προπαγάνδα, βαθεῖες θεολογικὲς ἐπιδράσεις ἐκ τῆς προτεσταντικῆς ἰδίως Δύσεως), συνέτειναν σὲ μία νέα ἀπόπειρα νοθεύσεως τῆς *Ὁρθοδόξου Ἐσχατολογίας*.

♦ Κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴν ἡ προσοχὴ μετατοπίζεται στὸ **Κεφάλαιον ΙΓ'** τῆς 'Ι. Ἀποκαλύψεως, τὸ ὁποῖο ἐρμηνεύεται ἐπίσης κατὰ γράμμα, ὁ Πάπας/Παπισμὸς καὶ ὁ Μωάμεθ/Μωαμεθανισμὸς (Τοῦρκοι καὶ Λατῖνοι) ἀποτελοῦν τὰ δύο «Θηρία» ἢ καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν Ἀντίχριστο, ἢ κατάλυσις αὐτῶν καὶ ἡ ταυτόχρονος ἀνάστασις τῆς *Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας* ἀναμένεται ὡς μία *Χιλιετῆς Βασιλεία/Μεσοβασιλεία* καὶ ἐπιφανεῖς μορφαὶ τοῦ Γένους καλλιεργοῦν τὶς ιδέες αὐτὲς σὲ λαϊκὸ ἐπίπεδο, ὡς αὐθεντικὲς ἀποκαλύψεις.

5. Ἡ μελέτη τῆς σχετικῆς παθολογίας τῶν δύο δεκαετιῶν τοῦ συγχρόνου μας **Τρίτου Ἐσχατολογικοῦ Κύματος** (1980-2000) ἀπέδειξε τὴν συγγενειὰ του μὲ τὰ δύο προηγούμενα **Κύματα**, τηρουμένων βεβαίως τῶν ἀναλογιῶν:

τώρα οἱ ἐκρηκτικὲς ἱστορικὲς προκλήσεις (ἰλιγγιώδης ἐξέλιξις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐπιτευγμάτων καὶ τῶν πρακτικῶν ἐφαρμογῶν, ἐνοποίησης τοῦ κόσμου μέσῳ τῆς πολυ-επιπέδου παγκοσμιοποιήσεως, ἐλευθέρᾳ διακίνησις ἰδεῶν, ραγδαία ἐξάπλωσις μὴ χριστιανικῶν δοξασιῶν καὶ ἡθῶν, πολύμορφος συγκρητισμὸς, βαθεῖα ἐκκοσμικεύσεις τῶν Χριστιανῶν, θραῦσις μακραιῶνων κοινωνικῶν προτύπων καὶ αὐτούσια ἀποδοχὴ ἐσχατολογικῶν ἀντιλήψεων ἐκ τοῦ Προτεσταντισμοῦ), συντείνουν σὲ μία ἀνανεωμένη προσπάθεια νοθεύσεως τῆς *Ὁρθοδόξου Ἐσχατολογίας*.

♦ Κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴν τὸ **Κεφάλαιον ΙΓ'** τῆς 'Ι. Ἀποκαλύψεως ἐρμηνεύεται καὶ πάλι κατὰ γράμμα, ἢ προσοχὴ τῶρα μετατοπίζεται στὸ «*χάραγμα*» καὶ τὸν «*ἀριθμὸν τοῦ Θηρίου*», οἱ *Γραμμωτοὶ Κώδικες* καὶ τὰ συναφῆ αὐτοματοποιημένα ἠλεκτρονικὰ συστήματα θεωρεῖται ὅτι ἐγκαινιάζουν τὴν περίοδο τοῦ Ἀντιχρίστου, ὅπου θὰ ἐπικρατῇ ἓνα *Ἀχρήματο Οἰκονομικὸ Σύστημα*, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου θὰ λειτουργῇ ἡ ὁποιαδήποτε κάρτα ὡς «*χάραγμα*» καὶ «*ἀριθμὸς τοῦ Θηρίου*», ἢ *Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσις* θὰ εἶναι τὸ πρῶτο «*Θηρίο*» καὶ τὸ *Κομπιούτερ τῶν Βρυξελλῶν* τὸ ἄλλο «*Θηρίο*», ὁ Ἀντίχριστος θὰ εἶναι ὁ Πρόεδρος τῆς *Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως* κ.ἄ.

6. Εἶναι ἀξιοσημεῖωτο, ὅτι κοινὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τῶν τριῶν **Ἐσχατολογικῶν Κυμάτων** εἶναι τὰ ἐξῆς:

α. Ἡ παρανόησις τοῦ ἀληθοῦς χαρακτήρος, δηλαδὴ τῆς μεταφορικῆς καὶ πνευματικῆς ἐννοίας τῆς 'Ι. Ἀποκαλύψεως.

β. Ἡ συνεχὴς προσπάθεια τῆς κατὰ γράμμα ἐρμηνείας τῆς 'Ι. Ἀποκαλύψεως.

γ. Ἡ ἀντίληψις, ὅτι ἡ 'Ι. Ἀποκάλυψις ἀποτελεῖ ἓνα *μελλοντολογικὸ κείμενο*, δηλαδὴ ἓνα κωδικοποιημένο *Χρησιμολόγιον* ἢ ἓνα *Προφητικὸ Χρονολόγιον*, ποὺ ἐξαγγέλλει συγκεκριμένους ἱστορικὲς ἐξελίξεις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Παγκοσμίου Ἱστορίας.

δ. Ἡ ἀπόπειρα ἀποκωδικοποιήσεως/ἀποκρυπτογραφίσεως τῶν συμβόλων τῆς 'Ι. Ἀποκαλύψεως μέσῳ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων ἐκάστης περιόδου.

- ε. Ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ Ἰ. Ἀποκάλυψις ἔχει γραφή γιὰ μία συγκεκριμένη ἐποχή καὶ ἀφορᾷ ἀποκλειστικὰ καὶ ταυτίζεται μὲ τὴν περίοδο κάθε **Κύματος**.
- ς. Ἡ προσπάθεια ἐρμηνείας τῆς Ἰ. Ἀποκαλύψεως ἐν σχέσει καὶ ἀναφορᾷ πρὸς ἓνα *Ἱστορικὸ Κέντρο*: Ρώμη/Εἰδωλολατρικὴ Αὐτοκρατορία, Μωάμεθ/Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία, Μόσχα/Γῶγ καὶ Μαγώγ, Βρυξέλλες/Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσις.
- ζ. Ἡ ἐπίδρασις στὴν ἐρμηνεία τῆς Ἰ. Ἀποκαλύψεως ἑτεροθρήσκων (Ἰουδαϊκῶν) καὶ ἑτεροδόξων (Προτεσταντικῶν) ἐσχατολογικῶν δοξασιῶν.
7. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μας ἔχει σχηματίσει τὴν ἐδραία πεποίθησι, ὅτι ἡ μακροχρόνια ἀνεξέλεγκτη διαδικασία διασπορᾶς καὶ ἀναμίξεως μὴ ὀρθοδόξων ἐσχατολογικῶν δοξασιῶν (λαϊκῆς καὶ ἐξω-εκκλησιαστικῆς προελεύσεως), ἔχει παραγάγει ἓνα σύνολο ἄκρως ἐπικίνδυνο, τὸ ὁποῖο ἔχει ἐπηρεάσει ἄμεσα καὶ βαθεῖα τοὺς εὐσεβεῖς, ἔχει ὀδηγήσει αὐτοὺς σὲ ἀπερίγραπτη σύγχυσι καὶ τοὺς ὠθεῖ στὴν υἱοθέτησι ἑνὸς ἥθους ἀντι-εκκλησιαστικοῦ καὶ ἀντι-κοινωνικοῦ.
8. Ἄν καὶ ἡ ἐπιδείνωσις συνεχίζεται ὁσημέραι, ἡ πείρα ἐκ τῶν δύο προηγουμένων **Ἐσχατολογικῶν Κυμάτων** παρέχει στὴν ἐποχή μας τὴν ἐλπιδοφόρα εὐχέρεια στοὺς Ὀρθοδόξους Ποιμένας, εἰδικὰ μάλιστα σὲ ἐκείνους ἐξ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν, ἐλέω Θεοῦ, Ἰησοῦστικὲς καὶ Εὐχαριστιακὲς προϋποθέσεις, νὰ δράσουν θεραπευτικὰ καὶ νὰ ἀπαλλάξουν τοὺς εὐσεβεῖς ἀπὸ τὸ *ἐσχατολογικὸ ἄγχος*, μὲ τὴν προβολὴ τῆς εἰρηνοχύτου *Ὀρθοδόξου*

Ἐσχατολογίας, τῆς ὁποίας κέντρο εἶναι ἡ χαρισματικὴ ἀνανέωσις καὶ διατήρησις τῆς *Σφραγίδος τοῦ Ἀρνίου*, μοναδικῆς προϋποθέσεως γιὰ τὴν συμμετοχὴ *«εἰς τὸ Δεῖπνον τοῦ Γάμου τοῦ Ἀρνίου»* (Ἀποκαλ. ιθ' 9).

9. Αὐτὲς οἱ *Εἰσαγωγικὲς Σκέψεις* παραπέμπουν ἤδη σὲ ἓνα ἀρκετὰ διευρυμένο θεματολόγιο, τὸ ὁποῖο δὲν εἶναι δυνατὸν βεβαίως νὰ ἀντιμετωπισθῇ πλήρως καὶ λεπτομερῶς ἀπὸ ἓνα συνοπτικὸ *ὑπόμνημα*, ποὺ ἀποβλέπει μόνον σὲ μία πρώτη ποιμαντικὴ προσέγγισι.

α. Πρὸς τὸ παρόν, παραμένομε στὰ καίρια ζητήματα καὶ ἐπιχειροῦμε *«ἔργον διακονίας»* (Ἐφεσ. δ' 12), *«ἵνα μὴ τὸ χαλὸν ἐκτραπῆ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον»* (Ἐβρ. ιβ' 13), ἀπευθυνόμενοι μὲ τρόπο σαφῆ καὶ ἀπλὸ στοὺς καλοπροαιρέτους εὐσεβεῖς.

β. Δύο ἄλλες σχετικὲς ἐργασίες, πολυσύνθετες καὶ ἐκτεταμένες, οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦν τὴν προϋπόθεσι καὶ τὴν θεωρητικὴ βᾶσι τοῦ παρόντος *ὑπομνήματος*, θὰ τεθοῦν ὑπ' ὄψιν τῆς *Ἐκκλησιαστικῆς Συνειδήσεως* μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ *ὑπομνήματος*.

10. Ἐπειδὴ ἡ προσευχή, ὅπως μᾶς ἔχουν διδάξει οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἀποτελεῖ τὴν ὁδὸν τῆς θεογνωσίας καὶ ἐφ' ὅσον μόνον μὲ *«πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως»* (Ἐφεσ. α' 17) προσεγγίζονται καὶ κατανοοῦνται τὰ ζητήματα τῆς Ἁγίας Πίστεώς μας καὶ εἰδικὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν Ἰ. Ἀποκάλυψιν, ἔχομε συντάξει μίαν *Εὐχὴν Ἰκετήριον*, ὥστε οἱ εὐσεβεῖς νὰ ἀρχίζουν καὶ συνεχίζουν τὶς *ἀποκαλυπτικὲς μελέτες* τους, δεόμενοι καὶ ἐπιζητοῦντες τὸν θεῖο φωτισμὸ τοῦ Παρακλήτου.

Εὐχὴ Ἰκετήριος εἰς τὸ νοῆσαι ὀρθῶς τὰ μέλλοντα συμβαίνειν ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς

Κύριε ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ ἡμῶν· ὁ τῆ ἀφάτῳ Σου ἀγαθότητι ταπεινώσας Σεαυτόν, καὶ τῆ ἐνσάρκῳ Σου Οἰκονομίᾳ ἐπιστρέψας τὸ ἀπολωλὸς ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς· ὁ ἐντειλάμενος ἡμῖν, ἵνα γρηγορῶμεν προσευχόμενοι καὶ προσδοκῶντες τὴν Σὴν ἔνδοξον Δευτέραν Παρουσίαν, ἐν ἣ ἐρχόμενος μέλλεις κρίναι ζῶντας καὶ νεκροὺς καὶ μεταστοιχειῶσαι τὰ σύμπαντα, ὥστε ἐν καινότητι οὐρανοῦ καὶ γῆς εἶναι τοὺς Σοὺς δούλους καὶ ἐντρυφᾶν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ τῆς Σῆς ἀτελευτήτου Βασιλείας.

Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ νῦν τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀναξίων δούλων Σου, καὶ καταύγασον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν εἰς τὸ νοεῖν ὀρθῶς καὶ ἐρμηνεύειν ἀπλανῶς τὰ κατὰ τὴν Σὴν εὐδοκίαν μέλλοντα συμβαίνειν ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, ἵνα, τῆ εἰρηνοποιῶ Σου χάριτι, μὴ ἦ σχίσματα τῆ ἀχράντῳ Σου Νύμφῃ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἐνότης καὶ ἀγιασμὸς ἐν ὁμοσίᾳ καὶ ἀγάπῃ, ἀξιῶν ἡμᾶς καὶ τῆς μερίδος τῶν ἐν ἐργηγόρσει καὶ νήψει φρονίμων παρθένων.

Πρεσβεῖαις τῆς ὑπερευλογημένης Μητρὸς Σου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων Σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν!

❖ *«Διὸ καὶ πρὸ παντός, καὶ μᾶλλον θεολογίας, εὐχῆς ἀπάρχεσθαι χρεῶν, οὐχ ὡς ἐφελκομένους τὴν ἀπανταχῆ παροῦσαν καὶ οὐδαμῇ Δύναμιν, ἀλλ' ὡς ταῖς θεαῖς μνεΐαις καὶ ἐπικλήσεσιν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγχειρίζοντας Αὐτῇ καὶ ἐνοῦντας».*

[«Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸν πρὶν ἀπὸ κάθε πράγμα, καὶ περισσότερο πρὶν ἀπὸ τὴν θεολογία, πρέπει νὰ ἀρχίζωμε μὲ προσευχή, ὄχι γιὰ νὰ ἐλκύσωμε τὴν θεία Δύναμι, ἢ ὅποια εἶναι παροῦσα πανταχοῦ καὶ πουθενά, ἀλλὰ γιὰ νὰ παραδώσωμε τοὺς ἑαυτοὺς μας εἰς Αὐτὴν καὶ νὰ ἐνωθοῦμε μαζί Της διὰ μέσου τῶν θείων μνημονεύσεων καὶ ἐπικλήσεων»].

(Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, PG τ. 3, στλ. 680D/Περὶ Θείων Ὄνομάτων, Κεφάλαιον Γ', § 1).

❖ *«Τὸ δὲ Πνεῦμα ἀποκαλύψει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, πρὸς τὸ καὶ τὰ θαυμάσια ἐκ τούτου κατανοῆσαι, καὶ ἐνοπτρίσασθαι μὲν καὶ τὸ κατὰ Χριστὸν Μυστήριον διὰ τοῦ ἐσόπτρου τοῦ γράμματος, ἰδεῖν δὲ καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς κάλλος αὐτῷ ἐμφαινόμενον, καὶ εἰς τὴν τῶν ἡθῶν κατακόσμησιν ἡμᾶς ἐκκαλούμενον».*

(Ἁγίου Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας, PG τ. 126, στλ. 576A/Προοίμιον τῆς Ἐξηγήσεως τῶν Ἁγίων Προφητῶν).

Α΄
Ἡ πρόσφατος Ἀντι-χριστολογία
καὶ
ἡ συμπτωματολογία της

Α' Ἡ πρόσφατος Ἀντι-χριστολογία καὶ ἡ συμπτωματολογία της

■ Α, Ἀντι-χριστολογία καὶ Ἀντι-χριστολόγοι

1. Ὡς Ἀντι-χριστολογία, εἰδικὰ στὴν παροῦσα ἐργασία μας, χαρακτηρίζομε τὴν πνευματικὴ ἐκείνη νόσο, ἡ ὁποία ὅταν προσβάλλῃ τὸν εὐσεβῆ Χριστιανό, προκαλεῖ εἰς αὐτὸν τὴν σχεδὸν μονομανῆ τάσι νὰ ἀσχολῆται διαρκῶς μὲ *ἀντι-χριστολογικὰ θέματα*, ὅπως λόγου χάριν:

◆ «Ὁ Ἀντίχριστος εὐρίσκεται ἐπὶ θύραις... Οἱ Προφητεῖες περὶ Ἀντιχρίστου ἐκπληρώνονται στὶς ἡμέρες μας. Πρέπει νὰ διακριβώσωμε τὰ προδρομικὰ σημεῖα τοῦ Ἀντιχρίστου... Εἶναι ἀνάγκη νὰ μελετοῦμε ἐνημερωτικὰ βιβλία, τευχίδια καὶ φυλλάδια ποὺ πραγματεύονται τὸν τρόπον δράσεως τοῦ Ἀντιχρίστου, ὥστε νὰ προφυλαχθοῦμε...».

2. Οἱ ἐνστερνιζόμενοι τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἦθος τῆς Ἀντι-χριστολογίας, δηλαδὴ οἱ Ἀντι-χριστολόγοι, ζοῦν ἐντὸς ἐνὸς νοσηροῦ πνευματικοῦ κλίματος, ὅπου ἐπικρατοῦν *ἐσχατολογικὲς δοξασίεις*, οἱ ὁποῖες δὲν ἀποτελοῦν τὴν ἐπίσημο διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ ἢ διαστρεβλώνουν αὐτὴν ἢ προέρχονται ἀπὸ ἐξω-εκκλησιαστικὲς πηγὲς ἢ στὸ σύνολό τους συνιστοῦν αὐθαίρετες καὶ/ἢ δαιμονικὲς φαντασιώσεις.

◆ Ἀποτέλεσμα τοῦ *ἀντι-χριστολογικοῦ ἦθους* εἶναι νὰ ἀνακαλύπτωνται παντοῦ *ἀντι-χριστολογικὰ τεκμήρια*, τὰ ὁποῖα τελικὰ μετατοπίζουν τὸ ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὴν φωτεινὴ, ἐλπιδοφόρο καὶ χαρισματικὴ *Χριστολογία*, στὴν ζοφερά, ἀπαισιόδοξο καὶ δαιμονικὴ *Ἀντι-χριστολογία*.

■ Α₂ Ἀντι-χριστολογικὴ παθολογία

3. Προκειμένου νὰ λειτουργήσωμε θεραπευτικὰ κατὰ τῆς δεινῆς νόσου τῆς Ἀντι-χριστολογίας, ἡ ὁποία στὶς ἡμέρες μας ἔχει λάβει διαστάσεις πανδημίας, θὰ πρέπει νὰ καταγράψωμε τὰ κυριώτερα σύγχρονα συμπτώματά της, τὰ ὁποία συνοφίζονται ὡς ἑξῆς:

- α. γίνεται συνεχῆς λόγος περὶ ταυτοτήτων τοῦ Ἀντιχρίστου ἢ περὶ καρτῶν τοῦ Ἀντιχρίστου, οἱ ὁποῖες θεωροῦνται ὡς τὸ προ-χάραγμα ἢ ὁ ἀρραβὼν τοῦ τελικοῦ «χάραγματος τοῦ Θηρίου».
- β. γράφεται διαρκῶς, ὅτι οἱ Γραμμωτοὶ Κώδικες εἶναι τὸ «χάραγμα τοῦ Θηρίου» ἢ περιέχουν ἢ ταυτίζονται μὲ τὸ «666», πὺν θεωρεῖται ὡς σύμβολο τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ χαρακτηρίζεται ὡς «δυσώνυμος ἀριθμός».
- γ. ὑποστηρίζεται δογματικὰ, ὅτι ὁ Ἀντίχριστος θὰ χρησιμοποίησῃ ἓνα παγκόσμιον Ἀχρήματο Οἰκονομικὸ Σύστημα, προκειμένου νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ σὲ ἀδιέξοδο καὶ νὰ μᾶς

ἐκβιάσῃ στὴν ἄρνησιν τῆς Πίστεώς μας.

- δ. λέγεται μὲ πλήρη βεβαιότητα, ὅτι αὐτὸ «Τὸ Νέο Σύστημα Χρήματος» ὑπηρετεῖται συνειδητὰ ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ ἄλλους Διακρατικούς καὶ Διεθνεῖς Ὄργανισμούς, οἱ ὁποῖοι λειτουργοῦν συνωμοτικὰ, ὡς ὄργανα τοῦ Ἀντιχρίστου, ὥστε νὰ δεχθοῦμε τελικὰ μὲ τὴν θέλησίν μας τὸ «χάραγμα τοῦ Θηρίου».
- ε. διαδίδεται εὐρέως, ὅτι ὅλα τὰ πρόσφατα προϊόντα τῆς τεχνολογίας, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἄμεσο ἢ ἔμμεσο σχέσι μὲ τοὺς Γραμμωτοὺς Κώδικες, καθὼς ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ αὐτοματοποιημένα ἠλεκτρονικὰ συστήματα ἀναγνώσεως, ἀρχειοθετήσεως, ἐπεξεργασίας, ἀναγνώσεως κλπ. εἶναι ὕποπτα καὶ ἐντάσσονται στὸ συνωμοτικὸ αὐτὸ σχέδιο τοῦ Ἀντιχρίστου γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ τελικοῦ «χάραγματός» του.

Β'
Ἐσχατολογία
τῶν
Ἀμερικανῶν Χιλιαστῶν

Β' Ἑσχατολογία τῶν Ἀμερικανῶν Χιλιαστῶν

■ Β, Ἄκριτος εἰσαγωγή καὶ τραγικὰ ἀποτελέσματα

1. Τὰ ἀνωτέρω *ἀντι-χριστολογικὰ συμπτώματα* ἔχουν τὴν ἀφετηρία τους στὴν προτεσταντικὴ Ἑσχατολογία τῶν Ἀμερικανῶν *Χιλιαστῶν*, τῶν ὁποίων τὰ σχετικὰ συγγράμματα εἰσάγονται ἀφειδῶς καὶ ἀκρίτως στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ὀρθοδόξους *Ἀντι-χριστολόγους* καὶ διαδίδονται εὐρέως στὰ λαϊκὰ ἰδίως στρώματα τῶν εὐσεβῶν¹.

◆ Εἶναι ἐνδεικτικόν, ὅτι σὲ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ βιβλία τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων *Ἀντι-χριστολόγων* περιέχονται κείμενα, ἀπόψεις καὶ φωτογραφίες ἀπὸ *ἀντι-χριστολογικὰ* συγγράμματα τοῦ ἀμερικανικοῦ ἀκράιου Προτεσταντισμοῦ, παρὰ τὸ ὅτι αὐτὰ τὰ ἔργα ἀκόμη καὶ στὶς Η.Π.Α. ἔχουν ἀπορριφθῆ ἀπὸ τὴν σοβαρὰ πτέρυγα τῶν Προτεσταντῶν, ὡς ἐξωφρενικὰ καὶ παρανοϊκὰ.

2. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀνεξελέγκτου εἰσαγωγῆς καὶ ἀποδοχῆς τῆς προτεσταντικῆς *Ἀντι-χριστολογικῆς Γραμματείας* στὴν Πατρίδα μας εἶναι ὄντως τραγικά, ἐφ' ὅσον μέσῳ τῆς ἐπιδράσεως αὐτῆς:

α. ἔχει συσκοτισθῆ καὶ νοθευθῆ ἡ Ὀρθόδοξος Ἀποψὶς γιὰ τὰ ἔσχατολογικὰ θέματα, ἢ ὅποια εὐρίσκεται στὸν ἀντίποδα τῆς Ἑσχατολογίας τῶν Ἀμερικανῶν *Χιλιαστῶν* καὶ τῶν ὀρθοδόξων *Ἀντι-χριστολόγων*.

β. ἔχει δημιουργηθῆ μία ἐφιαλτικὴ ἀτμόσφαιρα τρόμου καὶ φόβου καὶ ὑποψίας τῶν πάντων, ξένη τελείως πρὸς τὸ Ὀρθόδοξο Ἴηθος τῆς Ἁγίας Πίστεώς μας, δηλαδὴ τὸ Ἴηθος τῆς Ἐλπίδος, τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Νίκης καὶ τῆς Ἀναστάσεως.

γ. ἔχουν δαιμονοποιηθῆ τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστήμης οὕτως, ὥστε οἱ Χριστιανοὶ καὶ τὸ Εὐαγγελικὸ Μήνυμα νὰ περιπίπτουν σὲ πλήρη ἀνυποληψία, ἐφ' ὅσον δίδεται ἡ ἐντύπωση, ὅτι ἡ σωτηρία μας ἐξαρτᾶται ἀπὸ δεισιδαιμονίες καὶ ἀσυνεῖδητες, αὐτόματες καὶ ἐξωτερικὲς διαδικασίες.

1. Βλ. ἐνδεικτικῶς τὴν ἀναλυτικὴ καὶ διεισδυτικὴ ἐργασία τοῦ «Ὀρθοδόξου Θεολογικοῦ Ἐργαστηρίου»: «*Ἐκ Δυσμῶν τὸ Φῶς; Ex Occidente Lux? – Ἡ νεοελληνικὴ*

■ Β₂ Βήματα ἀπεξαρτήσεως

3. Τὰ βασικά στοιχεία τῆς ἀντι-χριστολογικῆς συμπτωματολογίας, τὰ ὁποῖα ἀνεφέραμε στὸ προηγούμενο Κεφάλαιο (Α', § 3 α-ε), ἔχουν μελετηθῆ ἐπισταμένως καὶ ἔχει ἀποδειχθῆ τεκμηριωμένως, ὅτι εἶναι πλήρως ἀντίθετα πρὸς

- τὴν Ὁρθόδοξο Ἐσχατολογία,
- τὴν Ἐπιστημονικὴ Ἀλήθεια, καὶ
- τὴν Ἀπλῆ Λογικῆ.

4. Ἀκριβῶς γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ καὶ προκειμένου νὰ ἀπεξαρτηθῆ τὸ Ποίμνιό μας ἀπὸ τὴν νοσηρὴς αὐτῆς προτεσταντικῆς ἐπιδράσεως, κρίνεται σκόπιμο νὰ προτρέψωμε τοὺς εὐσεβεῖς μὲ πολλὴ ἀγάπη, ἀλλὰ καὶ μὲ τρόπο σταθερὸ καὶ κατηγορηματικὸ, στὴν ἑξῆς ἐνέργειες:

- α. νὰ μὴ δίδουν καμμίαν ἀπολύτως προσοχὴ στὴν Ἀντορθόδοξες, Ἀντι-επιστημονικὲς καὶ Παράλογες αὐτῆς ἀπόψεις τῆς Ἀντι-χριστολογίας.
- β. νὰ ἀπομακρύνουν πλήρως ἀπὸ τὴν καρδιά τους ὅλες τὴν ἀντι-χριστολογικὲς ἀνησυχίες, ὡς τελείως ἀβάσιμες.
- γ. νὰ μὴ μελετοῦν ἀντι-χριστολογικὰ βιβλία:

- οὔτε τὰ ἐξ Ἀμερικῆς εἰσαγόμενα,
- οὔτε τῶν συγχρόνων ὀρθοδόξων Ἀντι-χριστολόγων.

- δ. νὰ αὐξήσουν τὸν νηπτικὸν ἀγῶνα των γιὰ τὴν κάθαρσι τῆς καρδιάς μέσω τῆς ἐν Χριστῷ ταπεινώσεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀγνότητος, μεταλαμβάνοντες συνεχῶς τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων καὶ ἐπικαλούμενοι τὴν ἄμαχο βοήθεια τῆς Θεομήτορος.
- ε. νὰ μελετοῦν ὄχι πολλὰ καὶ δαιδαλώδη πράγματα, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται στὸ ἀναρίθμητο πλῆθος τῶν ἀντι-χριστολογικῶν φυλλαδίων καὶ προκαλοῦν σύγχυσι, ἀλλὰ μόνο τὴν βασικώτατες Ὁρθόδοξες, Ἐπιστημονικὲς καὶ Λογικὲς θέσεις, στὴν ὁποῖες ἀναφερόμεθα στὰ ἐπόμενα Κεφάλαια καὶ οἱ ὁποῖες κηρύττουν μὲ πλήρη βεβαιότητα τὸ ἀβάσιμο τῆς προσφάτου ἀντι-χριστοφοβίας.